

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er et led i regeringens marginalsattepakke, der består af i alt 6 lovforslag. Det samlede formål med de 6 lovforslag er at sænke marginalsatserne og tilvejebringe finansiering heraf.

Der henvises til bemærkninger til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (Marginalskattelettelse m.v.), hvor der dels redegøres nærmere for baggrunden for de fremsatte lovforslag, dels gives en kort beskrivelse af indholdet af alle 6 lovforslag.

Det foreliggende forslag til konkursskattelov, hvorefter indkomsten i konkursboet normalt er fritaget fra beskatning, og underskud i indkomsten ikke kan fremføres efter konkursen, skal ses i sammenhæng med forslaget om begrænsning af retten til at fremføre underskud ved akkord, som også indgår i marginalsattepakken.

Forslaget bygger på skattelovrådets anbefalinger i betænkning nr. 1101 fra 1987.

Gældende regler

Ved afsigelse af et konkursdekret fratages skyldneren efter konkurslovens regler rådigheden over sin formue. Rådigheden over de aktiver, som indgår i konkursboet overgår i stedet til en bobestyrer, der handler på kreditorernes vegne. Konkursbehandlingen har til formål at fordele aktiverne i konkursboet mellem de kreditorer, som ved konkursdekretets afsigelse havde et krav imod skyldneren. I modsætning til tvangsakkord og gældssanering medfører en konkursbehandling ikke, at skyldneren frigøres for den del af gælden, som ikke dækkes af konkursboet.

Konkursboet er ikke noget selvstændigt skattesubjekt. Uanset konkursen skal skyldneren derfor opføre en skattepligtig indkomst, hvori også indgår gevinster og tab, som konkursboet realiserer.

Er det en fysisk person, der går konkurs, vedkommer krav på skat under konkursen ikke konkursboet; det gælder både, når skatterne vedrører det år, hvori konkursdekretet afsiges, og når skatterne vedrører senere indkomstår under konkursen. Er det et selskab, der går konkurs, behandles skatterne både for kon-

kursåret og for senere år som såkaldte massekrav, det vil sige som krav, der vedrører konkursboet og fyldestgøres forud for andre krav, fordi de anses for at stamme fra bostyrets behandling af konkursboet.

For både selskaber og personer gælder, at krav på indkomstskat forud for konkursen anmeldes i konkursboet og fyldestgøres på lige linje med andre krav efter konkurslovens § 97 (som såkaldte »simple krav«).

I praksis tillader skattemyndighederne ofte, at konkursboets indkomst ikke selvangives, når man umiddelbart af konkursboets regnskaber kan se, at der ikke vil indtræde nogen beskatning i anledning af boets realisation.

Konkursen har ingen betydning for skyldnerens adgang til at fremføre underskud.

Efter gældende regler kan underskud fremføres i op til 5 år. Dog er der i december 1987 gennemført nogle begrænsninger af retten til underskuds fremførelse for selskaber. Disse regler findes i ligningslovens § 15, stk. 3-6. Begrænsningerne går ud på, at selskabers underskud fra tidligere år ikke kan fratrækkes i nettopkapitalindtægter i selskabet, hvis mere end 50 pct. af aktiekapitalen ved det pågældende års udløb ejes af andre aktionærer end ved begyndelsen af det tidligere indkomstår, hvori der konstateres et underskud. Formålet med reglerne i ligningslovens § 15, stk. 3-6, er at forhindre, at passive investorer opkøber et selskab, hvori der kun er et underskud, for at udnytte underskuddet til at gøre afkast af finansielle aktiver, som indskydes i det tomme selskab, skattefrie, indtil underskuddet er brugt op.

De gældende regler forhindrer ikke fremførelse af underskud i erhvervsmæssig indkomst.

Forslaget

Det har været genstand for kritik, at underskud kan fremføres efter en konkurs. I konkurs kan der ganske vist gives gældssanering, sådan at gælden helt eller delvis bortfalder. Selv om dette ikke sker, og skyldneren derfor hæfter for den gæld, der ikke er dækket gennem konkursen, vil det i praksis formodentlig ofte vise sig, at skyldneren ikke får betalt den